

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123159056/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Der kom et Tog til nede i Svinget. Lokomotivet peb, og Døren ind til Ventesalen blev smækket op.

— Toget fra Korsør! raabte en Røst, og Folk kom ud paa Perronen og holdt sig i Klynge nede om Ventesalsdøren.

Alle Døre aabnedes.

— Toget fra Korsør!

Dragerne kørte de lave Bagagebære frem, og et Par Herrer med Guldsnor om Kasketten og Hænderne i Frakkelommerne slentrede ned foran Folk.

Nærmere og nærmere kom Toget. Lokomotivet voksede. Og bredt og tungt stønnede det ind under Glashallen, med Damp og Larm om sig og svejende Skinnerne. Og efter Lokomotivet Vognene paa de rappe, knirkende Hjul. Konduktørerne stod oppe ved Bræmserne og drejede og drejede, iltre og voldsomme i Bevægelserne. Bræmserne skrattede mod Hjulene. Og saa stod Toget der.

Klyngen om Ventesalsdørene spredtes over Perronen, og inde i Kupéerne saa Jørgen Folk staa og løfte Rejsetøjet ned fra Netene. Enkelte havde Hovederne ude af Vinduerne og nikkede og hilste.

En for en blev Kupédørene smækket op, og de rejsende mylrede ud, og Perronen blev fyldt med Folk.

Jørgen stod og strakte Hals og saa til alle Sider men kunde ingen Emma finde.

Saa var der en, der ganske varsomt trak i hans venstre Frakkekærme.

Det var Emma, der stod bag ham.

Jørgen vendte sig forfjamsket. Han havde stirret paa Kupédørene og tænkt, han skulde hjulpet hende ned med bøjge sine Arme og omfavnet hende i al Hemmelighed. Han havde levet sig ind i den Tanke.